

REDACTIA
RAD, STR. AULICH (ADAM);

ABONAMENTUL
Intru Austro-Ungaria:
e 1 an fl. 10; pe 1/2
a fl. 5; pe 1/4 de an
2-50; pe 1 luna fl. 1.
Intru de Duminică pe
an fl. 1.50.

Intru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM);

INSERȚIUNILE:

ac 1 și garmond: priuța-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sânt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Răspundem.

I.

Dacă a avut cineva bucurie și satisfacțiune atunci când a izbucnit „Crisa“ dela Sibiu, apoi aceștia au fost nu numai Ungurii, dar mai ales „Dreptatea“ își manifesta o nespuse vesele putend să reproducă delicioasele articole în care fostul ei redactor, în imitare cu fostul redactor al foii dlui Gáll József, actualii conducători ai „Tribunei“, loveau în cei cari prin lupta lor de zece ani au sfârșit legenda mocsonyistă, au trântit pe dl Babeș din presidenție și au luat cu ei la luptă înălțătoare pe toate elementele tinere și rezolute ale Banatului, așa că statul major mocsonyist s'a redus la câțiva... pensionari neputincioși, căror zadarnic li-s'a mai injectat putere prin peana dlui Diaconovich, căci expresiunea capacității lor politice a ajuns să fie acum eară... Pavelea Rotariu, acest tip al... „luminei“!

Vorba e însă că organul dlui Mocsonyi nu se mulțumește cu bucuriile trecutului, ci s'a apucat acum să facă pe intrigantul. Văzând că de câte-va zile „Tribuna“ nu mai bate pe struna „desvelirilor“, — scriind despre „rolul presei noastre“, „Dreptatea“ maschează o campanie care n'are alt scop decât să împingă eară pe „Tribuna“ la luptă contra „Tribunei Poporului“.

Ear' intriga a prins: într'adevăr, organul sibiian reproduce cu vedită satisfacțiune și cuvenitele sublinieri toate relele ce „Dreptatea“ scrie la adresa noastră.

Lucrul acesta ne silește să luăm și noi cuvântul.

Vom da întâietate organului sibiian, mai ales pentru a face să înceteze un echivoc, care în public se pare că nu e limpezit încă.

„Dreptatea“ (nrul 106) scrie anume că în totdeauna rolul tribunaiștilor a fost și este „condamnabil și scârbos: să deslășească poporul de bărbații în care avea încredere“... și „Tribuna“ reproduce acest pasagiu fără a protesta.

Noi credem că aceasta este o adevărată insultă la adresa actualilor susținători ai „Tribunei“.

Va să zică atunci, când „Tribuna“ a luptat pentru alegerea dlui Dr. Rațiu ca president al partidului, a dus o luptă „condamnabilă și scârbosă“. Atunci când tribunaiștii au primit cu alaiu și au dat banchet celui a cărui casă fusese călcată de van-

dalii din Turda, când a legat tovarășie cu Pop de Basești, cu Dr. Mihali, cu Dr. Lucaciu, și alții cari nu au figurat între fundatorii „Tribunei“, a făcut un lucru „scârbos“... Și tot așa, cât a susținut singură lupta, la 1894 și 1895, când „Dreptatea“ nu mai făcea, ca azi, osebire între tribunaiști, ci condamna fără sfială direcția politică inaugurată sub presidenția dlui Dr. I. Rațiu, „Tribuna“ ducea o luptă „mizerabilă“ și „meschină“!

Dar' atunci dl Rațiu a fost ori un inconștient, care dela 1884 și până la 1892 n'a văzut că „Tribuna“ lucrează contra interesor poporului român, ori că a știut și nu s'a rușinat să primească politica „perversă“ a acestor „mișei“.

Ș'apoi mai vedem un lucru: „Tribuna“ se laudă mereu cu cele 25 procese ce le-au avut. Ei bine: pentru „Tribuna“ până acum n'a stat în temniță nici unul dintre actualii sei conducători, ci a stat Pop Păcurar, Slavici, Albini, Russu Șirianu, ear' cei doi mucenici, căzuți jertfa mizeriilor din temniță: Ioan Macaveiu și N. Roman n'au fost, de sigur, nici ei conduși de politica inaugurată de actualii oameni ai „Tribunei“.

N'avem nimic dacă în cea-ce privește lupta purtată până la „Crisa“ actualii dela „Tribuna“ au păreri profesate de „Dreptatea“, pentru-că noi nu cerem „directorului“ și „redactorului responsabil“ al „Tribunei“ să se lapede de vechia lor dragoste, după-cum nici noi nu ne sfiim a mărturisi că vom lua răspunderea întotdeauna de cele ce am scris până la „Crisa“ în „Tribuna“.

Nu este însă cuviincios, ca în acest caz actualii dirigenți ai ziarului sibiian să se laude cu lupte și poate succese la cari au contribuit tot așa de puțin, pe cât de adevărat este că și-au început cariera luând în bătaie de joc aceste lupte.

Fiind vorba despre slăbiciunea ori păcatele celor cari au luptat și luptă în partidul național, „Dreptatea“ mai scria (No. 105) următoarele: „...nu putem avea nici un interes, ne cum folos, de a le scoate la iveală și de ale scărmana în public. Numai cunoscuta mâncărime de grandomanie mai poate avea astfel de interes, altul nime“... și „Tribuna“ reproduce și acestea, — ca în urmă, când reproduce cele din No. 106 al „Dreptății“, să ne poată cufunda pe noi.

Dar' cine oare, dacă nu „Tribuna“ a început campania năpraznică și a dus-o cu un zel vrednic de o cauză

mai bună, un an și jumătate, lovind în bărbați cereați ai partidului național? Și când câte unul încerca să se apere, cine tăbăra pe ei cu furia unui epileptic ori bandit al condeiului, cine-i zicea „Revistei Orăștiei“ *Rebecă* și împroșca pe toți câți nu admiteau spânzurarea și fără judecată?

Cine a scris contra noastră cu violență chiar înainte d'a fi apărut „Tribuna Poporului“ și d'atunci încoace cu grămada articoli, cari băjbăiau numai de personalități?

Că „Tribuna“ e înconștie când reproduce asemenea „raze de lumină“ ce se imprăștie din atelierul țemșorean, rezultă indeosebi din faptul, că în același timp în care „Dreptatea“ vrea să lovescă în noi, ține să discrediteze întreaga politică memorandistă, numind-o „joc fatal al înărițelor verzi: să sbori pe tufșurile cu crengi cleite pe cari se rămâni lipit, ca meșterul Bănffy să te bage în cușcă pe câte-va luni s'au pe câți-va ani“...

Dar, ca să nu mai rămână îndoială că detestă și politica „Tribunei“, „Dreptatea“ scrie (nrul 104) că cei dela organul sibiian „s'au înamorat în privilegiile d'a se plânge „lumei“ așa de tare, în cât pentru de a profita un astfel de „privilegiu“, bucuroși ar sacrifică școala, autonomie bisericească, instituțiune națională, tot ce este mai scump“...

Cei dela „Tribuna“ nu citesc însă și nu înțeleg de cât numai pasagiile pe cari „Dreptatea“ le scrie la adresa noastră.

Dacă nu se pot întâlni cu cei dela Țemșoara pe terenul comun al dragostei, apoi caută punctul comun al urei, ca uniți astfel, să ne „combată“.

Cui și ce cauză servesc astfel, ei știu.

Dar că poziția noastră nu o slăbesc, îi putem asigura, pentru-că *nici odată neputința, unită cu insuficiența, n'a ajuns să întunece adevărul.*

Din Bucovina. Ni-se scrie din Cernăuți: „Mișcarea, ce s'a făcut în timpul din urmă în partidul român din Bucovina pentru a-l reforma și reorganiză în sens adevărat național, a aruncat valuri și în afară de tabăra română. Măi ales „Buk. Post“, organul acreditat al baronului Mustatza, aruncă urgiile cerului asupra tinerilor nelegiuți, car au produs aceste mișcări „catilinare“. Apostrofările ziarului „Buk. Post“ sânt adresate mai ales conducătorilor curentului nou și nu sânt de loc răgălitore, dar' cu atât mai puțin meritate. Deoarece ce e sigur că energiile stegari ai tinerimei nu vor tăce, ci vor răspunde, e interesant a urmări aceasta polemică, care va răcori, ca o furtună atmosferică din Bucovina.“

Treizeci ani de domnie

Regelui Carol I.

(Urmare)

Preocupățiunea principală și de toate zilele a Locotenentei Domnești din 11 Februarie 1866 a fost realizarea votului Divanurilor ad-hoc privitor la stabilirea unei Dinastii vrednice pe tronul României.

Domnia mare nesigurantă și nedumerire, căci încercările de a asigura o candidatură agreată de Napoleon III întâmpinau mari greutate.

În 12/24 Martie, Ioan Ghica, Președinte al Consiliului de Miniștri și Ministru de externe, trimetea lui Ioan Bălăceanu la Paris următoarea telegramă:

„Declarație că noi nu am ales pe Comitele de Flandra candidat în contra Franciei, că suntem decisi și doritori a susține pe ori-ce candidat, ea va propune și că garantăm succesul.“

În aceeași zi sosi din Paris o telegramă cifrată, cu numele noului candidat uedes-cifrabil.

Ioan Ghica răspundea în 13 (25) Martie, conform unei deciziuni speciale luate de întreg Guvernul:

„Cifra 82.136 a numelui ce indicați, nu există în dicționar. Cu toate aceste, dacă Comitele de Flandra refuză, activați refuzul său oficial, pentru-ca să putem primi pe noul candidat. Negociați în secret cu dînsul. Asigurați-vă în secret, dacă el vrea să vie să accepte coroana. Noi suntem gata să facem un fapt îndeplinit. Dă-ne rezultatul și numele candidatului.“

În ziua de (26) Martie sosiră două telegrame din Paris, una dela Ioan Brătianu și alta de la Ioan Bălăceanu.

Cea dintăiu zicea:

„Aci dispozițiuni bune. Anglia are și ea convicțiunea, că Principele străin e posibil Candidatul Angliei e Hohenzollern.“

A doua comunică:

„Drouyn de Lhuys ar dori un candidat și dorește să cunoască pe candidatul Guvernului român, pe care l'ar propune imediat. Mă autorisați să numesc pe Carol de Hohenzollern? Ne-am înfățișat în mod foarte plăcut lui Napoleon III.“

Când Ioan Ghica cetă aceste telegrame în Consiliul de Miniștri, un strigăt de bucurie izbucni din toate pepturile. Indată fu trimis răspunsul afirmativ la Paris.

Din acea zi situațiunea era clarificată. După șese zile, în 20 Martie (1 Aprilie), Ioan Brătianu dedea din Berlin următoarea știre lui Ioan Bălăceanu la Paris:

„Carol de Hohenzollern primește coroana fără condițiuni, el s'a pu imediat în relațiune cu Napoleon III.“

În aceeași zi Conferința din Paris luă o rezoluțiune, care fu comunicată Guvernului din București și Adunării care se întrunia pentru alegerea Domnului.

Acea rezoluțiune glăsuia astfel:

„Guvernul provisoriu din București, convocând, printr'un plebiscit recent, numirea unui Principe străin, a contravenit Convențiunii din 9 August 1858, care, prin art. 12, deferă Adunării alegerea hospodarială.“

„Conferința decide, referindu-se la rezoluțiunea sa dela 4 ale acestei luni, că

Convocare.

Fiind subscribe toate acțiunile pentru înființarea institutului de credit și economii, societate pe acții, „NADLACANA” în sensul §-lui 154 din legea comercială, prin aceasta se convoacă p. t. domnii acționari la

Adunarea generală constituantă,

care se va ține în opidul Nădlac, în sala de consultare a bisericii gr.-or. române, la 15 Iunie st. n. 1897, la 10 oare înainte de amiază.

Obiecte de pertractare:

1. Alegerea unui președinte și a unui notar ad-hoc, precum și 2 bărbați de încredere.
2. Raportul membrilor fondatori și luarea de concluse la propunerile membrilor fondatori.
3. A constata că sunt subscribe toate acțiunile pentru înființarea institutului, și că rata primă după acțiunile subscribe este solvită.
4. A lua conclud despre întemeierea institutului.
5. Desbaterea și statorirea statutelor.
6. Alegerea comitetului de supraveghiere și a comitetului censorator.
7. A lua dispozițiuni de absolutoriu față de membrii fondatori.
8. Luarea unui conclud, ca p. t. d-lor acționarii, cari slovesc ratele înainte de timp. din ziua solvirii să li-se solvească după plusul de rate solvit 5%.
9. Eventuale propuneri.

Nădlac, în 20 Maiu st. n. 1897.

[68] 1—1

În numele membrilor fondatori:

Nicolau Chicin,
preot.

Aureliu Petrovițiu,
advocat.

Romul Nestor,
preot.

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda” de Bodok

care după experiențele făcute la mai multe facultăți de medicină s'au dovedit ca o apă medicinală prea eficace și plăcută mai ales: la conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și ale organelor respiratoare etc.

BORVIZ DE PRIMUL RANG

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid carbonic natural de un gust prea plăcut, va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj: Szegesvary és társai
Deva: Balog Gyula, Orăștie: Németh János; în Brașov deposit propriu strada Căldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de adreptul dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA”:

52— [7]

Josef György,

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

Mersul trenurilor

(Valabil dela 1 Maiu 1897.)

Dela Arad pleacă:

Cătră Budapesta:

Trenul de Oradea-mare, dimineața	5.10
„ de povară, după amiază	3.56
„ accelerat, dimineața	8.18
„ de persoane, înainte de amiază	11.20
„ „ seara	9.35

Cătră Ardeal:

Tren de persoane dimineața	6.30
„ până la Soborșin după amiază	1.50
„ de persoane, după amiază	4.30
„ accelerat, seara	7.02
„ până la Radna, seara	6.40

Cătră Timișoara:

Tren de persoane, dimineața	6.20
„ „ înainte de amiază	11.25
„ omnibus, după amiază	5.—

Cătră Seghedin:

Tren de persoane dimineața	4.45
„ „ înainte de amiază	8.55
„ omnibus, după amiază	4.10

Cătră Brad:

Tren de persoane, dimineața	6.25
„ omnibus, înainte de amiază	11.52
„ de persoane, după amiază	5.10

La Arad sosește:

De cătră Budapesta:

Trenul de persoane, dimineața	6.10
„ „ povară	9.10
„ „ persoane, după amiază	3.5
„ accelerat, seara	6.52
„ de persoane, seara	8.40

De cătră Ardeal:

Tren dela Soborșin, dimineața	6.4
„ accelerat, înainte de amiază	8.4
„ de persoane, înainte de amiază	10.1
„ de persoane, seara	8.5
„ dela Radna, după amiază	3.2

De cătră Timișoara:

Tren omnibus, înainte de amiază	10.4
„ de persoane, după amiază	3.4
„ „ noaptea	10.3

De cătră Seghedin:

Tren omnibus, dimineața	8.4
„ de persoane, după amiază	6.5
„ de persoane, noaptea	10.3

De cătră Brad:

Tren de persoane, dimineața	8.4
„ omnibus, înainte de amiază	11.—
„ de persoane, seara	6.4